

22. Отъ Изтокъ свѣтлината иде!

(Пѣсень на българската младежь)

Докле имате свѣтлина,
въ свѣтлината вѣрвайте,
за да бждете синове на
свѣтлината!

Иоан. гл. 32. ст. 36.

Отъ Изтокъ свѣтлината иде!
Другари, ние сме свѣтликъ!
О, нека цѣлия свѣтъ види
На наший родъ печалний ликъ,
Да чуе жалостний му викъ
Задушенъ въ клевети, обиди! ...

Ний малко сме и още млади,
Но имаме всесилна мощъ;
Самъ Богъ ни служба тежка даде:
Борба съ мракъ черенъ, съ бурна ноцъ,
Борба съ тиранинъ кървавъ, лошъ
Срещу омрази, злоби, свади!

На новий свѣтъ, на ново време
У насъ се готви свѣтлий день;
Ще свѣтне той и ще отнеме
Отъ всѣкой духъ ожесточенъ,
Отъ всѣки родъ злочестъ, плененъ
На злото тягостното бreme!

Напредъ! На робството, лъжата,
Настава вечъ позорний край!
Напредъ! Съ насъ правдата е свята
И всичко живо що мечтае
И всѣко сърдце що страдае
За царство Божие на земята.

Тѣй като мрака въ мигъ пропада
Когато види свѣтлина,
Така предъ силата ни млада
Ще падне всѣкоя злина
И миръ, любовъ и добрина
Земята цѣла ще завлада!
